

2011. szeptember

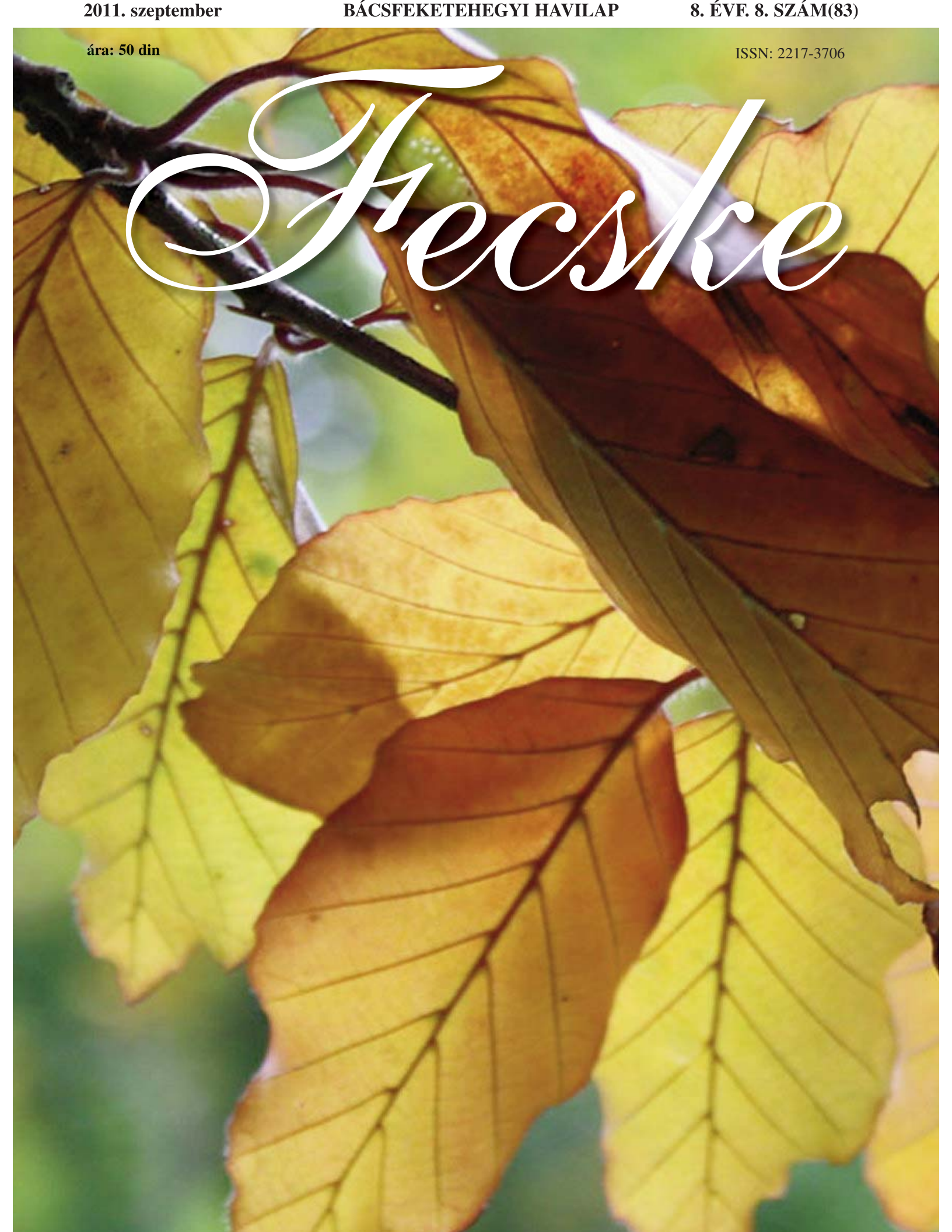
BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

8. ÉVF. 8. SZÁM(83)

ára: 50 din

ISSN: 2217-3706

Fecske

XL. BÁCSFEKETEHEGYI SZÜRETI NAPOK, X. BÁCSFEKETEHEGYI SZŐLÉS- ÉS BORÁSZTALÁLKOZÓ

2011. szeptember 9 - 10.
(péntek - szombat)

2011. szeptember 9. (PÉNTEK):

19.00 órakor:

SZERÉMSÉGI, DÉL- ÉS NYUGAT BÁCSKAI,
VALAMINT
KÖZÉP-BÁNÁTI MAGYAROK
BÁCSFEKETEHEGYEN

Szerémségi, Dél- és Nyugat-bácskai, valamint Közép-bánati néptánc és énekcsoportok, zenészek, színészek és versmondók műsora a bácsfeketehegyi színházteremben.

2011. szeptember 10. (SZOMBAT):

11 órától

Íjász-, kődobáló- és kötélhúzó verseny, és egyéb KUN hagyományőrző játékok a Strandon.

18.00 órakor:

Ünnepi műsor a színházteremben a bácsfeketehegyi és a kunhegyesi művelődési egyesületek részvételével.

Fellépnek: Szarka Ákos és Lódi Csilla versmondók, az Aprócska, a Mákvirág, a Kónya és a kunhegyesi tánc csoport, valamint az Árvalányhaj és az Ifjúsági tamburazenekar, a Szakajtó zenekar. Török Noémi és Török Emese népdalokat énekel.

KUN HAGYOMÁNYT ŐRZŐ KÉZIMUNKA- ÉS
KÉZMŰVESKIÁLLÍTÁS A KULTÚROTTHON
NAGYTERMÉBEN

8 – 13 óráig:

A bácsfeketehegyi, valamint a kunhegyesi néptánc csoportok hagyományos zenés - dalos - táncos szüreti felvonulása a falu utcáin.

9 – 13 óráig:

Birkapaprikás főzőverseny a strandon. /3 kg hús 1500,00 din/ Jelentkezni 2011.09.08-ig KRISZTIÁN GÉZÁNÁL
a
063-12-86-194 telefonszámon

20.30 órától

HAJNALIG TARTÓ SZÜRETI BÁL A
KULTÚROTTHONBAN.
SZŐLŐTAPOSÁS, SZŐLŐLOPÁS...

Belépődíj vacsorával és élőzenével 400,00 dinár.
Jelentkezni Tóth Lajosnál lehet a Kultúrotthonban.

*Szeretettel hívunk minden érdeklődőt szüreti
rendezvényünkre!*

A szervezők:

A bácsfeketehegyi Feketics ME, a bácsfeketehegyi Helyi közösség Tanácsa, a Gazdakör, a bácsfeketehegyi Kun hagyományőrző egyesület és a Strand Caffé.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

„Rengeteg tévhit alakult ki a sérültekkel, kerekesszékesekkel kapcsolatban. Teljesen normálisnak mondható reakció, hogy az ember fél az ismeretlentől, a másságtól, még ha az valójában nem is okoz számára semmilyen hátrányt. Nagyon kevés a megfelelő közvetlen és közvetett kommunikáció a mozgáskorlátozottak és a mozgásukban ép emberek között. Egyik cél, hogy jobban megismerjék az emberek ezt a „más” életet és lássák, hogy ugyanúgy, mint az egészséges emberek, a mozgáskorlátozottak is dolgoznak, gyereket nevelnek, szórakoznak, sportolnak, és bár nehezebben, de sokan megállják a helyüket az életben... Könnyebb lenne a sérültek élete, ha az emberek a másik ember helyzetét jobban átlátva, előítélet nélkül, netán kíváncsisággal fogadnák. A fogyatékossgal élő is lehet tudatos, önmegismerésre és önépítésre képes személyiség, aki a lehetőségeihez képest önálló, aktív életet él.” A fenti idézet egy újságcikkből (amit önökkel is megosztok) nagyon elgondolkodtatott. Miért vagyunk zárkózottak, amikor egy sérült ember társaságában vagyunk, vagy igyekszünk az életükből teljesen kikapcsolódni, elzárkózni?

Vannak társaink, akik levélben vagy telefonon felveszik a kapcsolatot az Izidával. Minden alkalommal egyértelműen szívesen fogadják kezdeményezésünket. Gyakran előfordul, hogy egymásután 2-3 alkalommal eljönnek a különböző foglalkozásokra, - melyeken többnyire kézműves foglalkozások -, amennyiben a szülőknek vagy a tagok hozzátartozóinak vannak szervezve a képzések vagy találkozások, igen kevesen jelentkeznek. Utólag ők is bevallják, hogy nehezen beszélnek tapasztalataikról a sérült emberek világáról, és hogy mennyire meglepi őket a pozitív életérzés és tenni akarás, amit munkatársaink részéről tapasztaltak. Sok esetben beszélgetésünkben figyelmüket azokra a balesetekre irányítottuk (fárról leesés, sekély vízbe fejesugrás, közlekedési baleset, stb.) is, amelyek következményeként több figyelmet igényelnek tagjaink vagy tolokocsis életformára kényszerültek. Szó esik arról, hogy hogyan élnek tagjaink ki mit dolgozik, családosa-e? Nagyon fontos beszélgetni arról, milyen nehézségekbe ütközik a tanulás, a munkavégzés, a szórakozás, a sport, párválasztás, háztartás-vezetés, gyermekvállalás - nevelés egy sérült embernek. Kiemelten beszélünk az ép és sérült emberek közötti kapcsolatteremtés gondjairól is. Elméletileg környezetünk elfogadja, tolerálja külön figyelmet igényelő embertársainkat, azonban sokan próbálnak struccpolitikát alkalmazni, vagyis ha nem látom a problémát nem is létezik.

Mi, Izidasok vagyunk azok, akik igen is hirdetjük, hogy minden ember képes teljes életet élni csak mindenki részére egyenlő lehetőséget kell biztosítani. Megemlíteném, hogy négy kategorizált fiatalnak adott lehetőséget a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat, hogy hat hónapon keresztül dolgozzon az Izidában és teljes bért, fizetést kapjon munkájáért. Kijelentem, hogy mind a négy fiatal szorgalmasan dolgozik és megállja a helyét egyesületünkben.

A munka mellett szórakoztunk is a nyáron. Buliztunk minden héten egyszer, kirándulásokat szervezünk, a nyár folyamán voltunk Ludason, Adán, Apatinba, na meg Budapesten a mesterségek ünnepén. Gyönyörű élményben vettem részt, mint szövő. Nagyon büszkén tolmácsoltam az egyesület munkásságát a résztvevőknek, együtt szőttünk kerekesszékes vagy halláskárosult fiatalokkal és oktatóikkal.

A műhelyek, az Egyesületben minden nap működtek,

szabtak-varrtak, ragasztottak, rajzoltak, szőttek a jelenlevők, és egy kicsit tanultak. Kapunk minden nap 7-18 óráig nyitva volt és várta a szorgalmas alkotókat. Hét napig színhelye volt az Izida épülete egy nagyon érdekes műhelymunkának. Szövő tanfolyam volt megtartva a községünkben működő szervezetek képviselőinek (Nők fóruma-Kishegyes, Hestia-Feketics, Tri Solere-szeghegyi nők egyesülete valamint a feketicsi Izida). A program a polgármester által támogatott pályázat keretein belül lett megvalósítva, az előadó pedig Marija Đorđević volt, aki a

mai modern művészetek kiemelkedő egyénisége Barcelonába és Párizsban.

Szeretnénk köszönetet mondani minden támogatóknak aki adományukkal hozzásegítettek, hogy a Izida napközi színvonalasabban és biztosabban bírjon működni,

valamint a gyerekeinknek és fiataljainknak gazdagabb, ellátottabb tartózkodást biztosítani.

Köszönjük a lisztet, burgonyát polgárainknak, a DDOR - nak és a Carnex-nek az adományt.

ÉRTESÍTÉS

Az Izida keretein belül működő „Pinokió” csoport munkatársai értesítik az iskolás gyerekeket és szüleiket, hogy megkezdődött a foglalkozás minden nap 8-16 óráig. Nálunk pótórát vehetnek a kisdíákok, melyek eredményeként a tudásuk, házi feladatok megírásuk biz-

tosabb lesz. A pótórák díjtalanok. Oktatóink készséggel állnak rendelkezésére minden jelentkező diák megsegítésére!

P.J.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Nagyon meleg és csapadéktelen augusztusi hónapot tudhatunk magunk mögött, de ezek a tényezők sem gátolták meg, kitűzött céljaink megvalósulását. Sokan észrevették a „ DTD-KRIVAJA” vízgazdálkodási vállalat munkagépeinek tevékenykedését a falunkban, ugyanis megkezdődtek a munkálatok a becsei út és a felüljáró közti földes út bekövezésén. Több napon keresztül szállították a követ a helyszínre, dolgoztak a gépek annak eligazításán, egyengetésén. Ennek eredményeként kialakult egy szilárd réteg a becsei úton, ami remélhetőleg a minimálisra csökkenti a sár felhordását a lakóházak előtti aszfaltra, valamint megkönnyíti a szemételep megközelítését az esős valamint a téli hónapok alatt.

A munkálatok befejezésekor, látogatást tett nálunk Dobai János Mezőgazdasági Titkárhelyettes úr, aki megtekintve a helyszínt elégedettségéről számolt be, hiszen ennek a titkárságnak a támogatásával valósulhatott meg a projekt. Ezzel párhuzamosan elkezdődtek a munkálatok az ipari park bekötő útjánál, a körforgalom kiépítésén, aminek ünnepélyes átadására szeptemberben kerül sor és hiszem azt, hogy ezzel megszűnik a becsei út teherforgalmának nagyobb része, csökken a zaj és pormennyiség, megszűnnek a kellemetlenségek.

Az általános feladatainkról sem feledkeztünk meg és kommunális vállalatunkkal közösen igyekszünk a mindennapi teendőket hatékonyan és időben elvégezni. Gyakori meghibásodások jelentkeznek a vízvezeték hálózaton, sajnos ezekben az esetekben elkerülhetetlen a vízellátás ideiglenes kikapcsolása, amíg a javítások folyamatban vannak, ezért elnézésüket és egyben megértésüket kérjük lakosságunktól. Nem kis erőfeszítések közepette igyekszünk a szemételep rendszeres karbantartásán- itt talán segítségünkre lenne, ha a hulladékot (szemetet) nem rögtön az út mellett öntenék le - tisztelet a kivételnek- hanem, az arra kijelölt helyre (bemélyedésbe – gödörbe) , ennek megközelítése mostantól zavartalan, és jóval egyszerűbb. Köszönjük.

Mialatt írásom vége felé közeledem, nagyban tartanak az előkészületek a Szüreti napok megünneplésére.

Tudni illik: érik a szőlő, folyik a must, tisztul a bor –vörösödik az orr! Ünnepejük együtt e jeles eseményt!

Juhász Attila

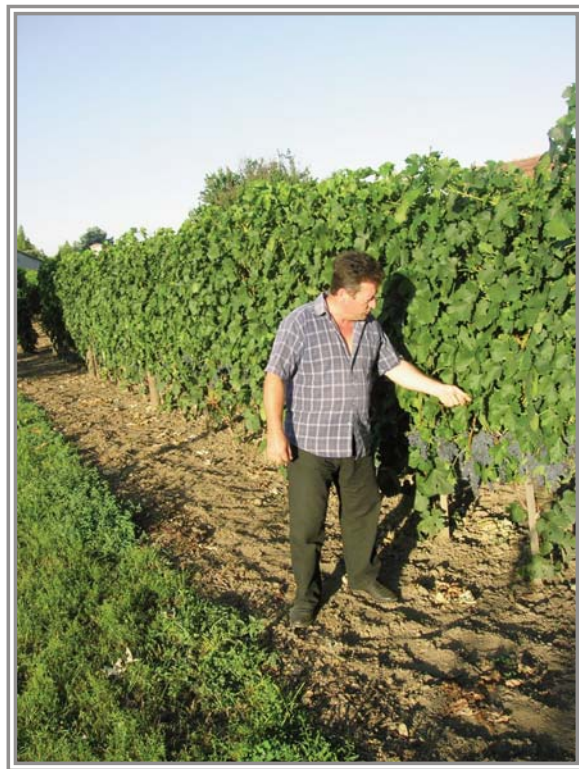
A GAZDAKÖR HÍREI

Az utóbbi „Fecskében” nem adtunk hírt magunkról, de most megpróbáljuk ezt pótolni. Ismertetném az időközben megtörtént eseményeket. Először is, annak örvendeztünk, talán mindannyian, hogy igazán jó terméshozamok születtek a kalászosoknál. Nem ugyanúgy örültünk sajnós, a búza árának! Nem azért mert, nem emelkedett a tavalyi felvásárlási árhoz képest. Tudjuk, hogy 1,2 kg búza lisztjéből (20 din) ki lehet sütni egy kilogramm kenyeret, ami most 80 dinár és még mindig nem adatott meg egy olyan ember, a Mezőgazdasági Kereskedelmi Minisztériumból, vagy esetleg a Kereskedelmi Felügyelőségből, aki válaszolna arra a kérdésünkre, hogy hová tűnik el a 8% forgalmi adón kívül 3/4 része a 80 dinárnak!

Nekünk, állandóan emelkednek a termelés költségei, ne soroljam, hogy mi hány százalékkal az utóbbi időben tekintve csak az újratemelési alapanyagokat. Időközben közgyűlésen voltunk, a vajdasági, de most már szerbiai szintű agrártömörülésen, ahol mi is (Gazdakör) aktív tagok vagyunk, két képviselővel a közgyűlésben, és egy taggal az igazgató bizottságban.

Nagyon sok vita, elképzelés hangzott el, mi inkább annak a meglátásunknak adtunk hangot, hogy a mezőgazdaságban történő céltudatosság hiányzik legjobban s ennek a károosságáról. Nincs semmi esetre sem rendjén, hogy a területi támogatást a „nagyok” valósíthassák meg, akiknek egy hányada megkérdőjelezhetően lett nagy. Tisztelet a kivételnek, azoknak, akik kemény munkával lettek naggyá! Nagy, nagyon nagy baj viszont az, hogy a statisztikai adatokból viszont az derül ki, hogy az össztermelés 70%-át kistermelők állítják elő a mezőgazdaságban, akik majd semmilyen támogatást sem kapnak. Ezek azok az emberek, akiknek kevés földjük van, vagy kisnyugdíjasok, vagy munkanélkülivé váltak, mégis termelnek elavult eszközökkel, de az ifjú családtagok ezt már nem vállalják, vállalhatják, és nagy ütemben szűnnek meg a nem is olyan régen még virágzó falvak.

Olyan akcióttervet fogadtunk el ezen a közgyűlésen, hogy ez a tömörülés (Asocijacija Poljoprivrednika Srbije) az elkövetkezőkben részvételt kér a Mezőgazdasági Minisztérium munkájában, hogy hatékonyabban hoz-

zájárulhassunk az igazságosabb támogatási pénzek elosztásában.

Az észak vajdasági agrárszövetségnek is tagja vagyunk, ahova augusztusban a Gazdakör eljuttatott egy zsák bács-feketehegyi búzát, amit a Kárpát medence magyaroktól vidékeiről gyűjtöttek be és ebből készült el a „NEMZET KENYERE”.

Ezen az észak vajdasági agrárszövetségen keresztül EU-s programokat és támogatást kaphatunk a magyar Mezőgazdasági Minisztériumtól.

Most már elkezdtünk készülni a szüreti napokra. Várjuk testvérszervezeteinket, szőlész-borász társainkat Vajdaságból a már megszokott birkapaprikásra és az egyéb hagyományos eseményekre.

Előkészítettük már a pénzt a borszőlő megvételére, hogy mindig legyen az asztalon gazdaköri bor a nevezetes napokon.

Itt és most legnagyobb megtiszteléssel, kihangsúlyozottnan, meg kell említenünk **Pál István** nevét, aki oszlopos tagja a Gazdakörnek a kezdetektől fogva és mindig számíthattunk segítségére és szaktudására. Az Ő neve fémjelzi a Gazdakör mindig kitűnő borát! Nagyon pedáns és lelkiismeretes a munkájában. Ezt bizonyítják a mellékelt felvételek is, amit a saját szőlőskertjében készítettünk nemrég. Ez úton is köszönöm odaadó munkáját a Gazdakör nevében.

Orosz Kálmán

Illa berek, nádak, erek, a motorosok jó emberek

Nem véletlenül kezdem így írásomat, hiszen egyik nagy kedvencem, **Nagy Feró** rövidke, ámde annál hallhatatlanabb mondata, talán még azokban is megmozgat pár emléket, akik nem különösebb rajongói a száguldozás szenvedélyének.

Őrjítő robaj, hangzavar, füstgomolyag, szétterülő szőnyegek a járgányok közt, különböző egyéniségek, motorok sokasága típustól, színtől, kinézettől függetlenül, számtalan szebbnél szebb látványosság, s mindezen egész egyfajta furcsa, émelyítő káoszba sűrítve, ez a motoros összejövetelek velejáró kellemes íze. Mint, ahogyan sok-sok apró méhecske véget nem érő zümmögése félelmetessé válhat, csak hogy egy kis ostoba hasonlattal is éljek, ugyanúgy a véget nem érő motorbiciklik dorombolása is, talán még azoknak is csalogatja tekintetét, figyelmét, akik soha még az érdeklődés legkisebb mozzanatát sem nyilvánították ki.

Nagy-nagy sajnálatomra az első találkozón, amelyet Bácsfeketehegyen rendeztek, sajnos nem vehettem részt, mint utólag kiderült rendkívül rossz döntés volt, s megfogadtam ezentúl elejét veszem minden hasonló hibámnak, s adok barátaim véleményére, akik mindenképp az esemény meglátogatását javasolták. Őszinteségi rohamom tovább fokozván talán bevallhatom, hogy nem tartozom kifejezetten a motoros „huligánok” népes táborába, talán csak szolid, afféle szerény kis érdeklődő vagyok, akit rendkívül vonzz ezen életstílus laza, életvidám jellege. Az idei 2011-es év ad tehát alkalmat a méltán egyre nevesebbé váló, 3. Motofest Feketics-nek. Ami számomra rendkívül szimpatikussá, derűségkeltő hatásúvá fonta össze e hétvége teljességét, hogy számtalan család, idősek, gyermekek, korosztálytól, nemtől, nemzetiségtől teljesen függetlenül látogattak el a sok esetben hatalmas, kisebb-nagyobb kétkerekűek félelmetes felvonulására. A motorosoknak külön étkezési lehetőség és sátorozásra kijelölt hely volt biztosítva, ami a szervezők felkészül-

ségét dicséri.

Szép nap a péntek, hiszen tudvalevő a hétvége kezdetéről lévén szó, de mint munkahelyemen általában mindig ezen a jeles napon romlik el minden, ami elromolhat, a túlóra kérdése nem is lehet vitatéma, mindig tovább kell maradni, így holtfáradtan nem igazán tudtam önfeledten szórakozásra adni a fejem, s méltóképp elkezdni a már-már rituálissá vált bemelegítő kúrát, s így csak egy snapsz csusszant le égetően a torkomon. Egyszerűen nem kívántam többet, annak ellenére, hogy holnap szombat, és talán azon szöködések egyike, amikor nem kell jelenlétemmel megtisztelnem drágalátos munkahelyemet. Szeretem a strand légkörét, még józanul, egyedül, vagy akár holtfáradtan is. Valahogy megszokja az idejárom az itteni arcokat, helyet, a medencét, az épületet, a fákat melyek körberajzolják a helyet, az atmoszféra nyugalmát vagy izgalmát. Dolly Bell koncerttel körítve az egész este érdekes, s egyben fantasztikus hangolása volt a nem titkoltan eseménydúsabb szombatnak. Természetesen a folkos, rockos egyveleget játszó zenekar kiváló hangulatot teremtett.

Apró derűltségre adott okot Zsolt barátom megérkezése, házam előtt ugyanis az aznap hallott gépmonstrumok robosztus hangjának utánzásával szeretett volna a nagyokhoz hasonlatos légkört teremteni apró, öregecske motorkerékpárján szombat délután. Felpattantam mögé, s már hagytuk is magunk mögött a göcsörtös talaj porát, célpontnak persze a motoros felvonulás eseményét tekintettük, természetesen mi szerényen, jármű nélkül, véleményem szerint apró derűtség látszatát keltettük volna, ha nem a diszkrét leparkolás mellett döntöttünk volna.

Egész trükkök sora szórakoztatta a nagyérdeműt, melyeknek nevét, szakkifejezését, pontos meghatározását laikus révén nem ismervén, bizonyára derűtség tárgyát képeztem volna szakavatott körökben. Ámde nemcsak a 4 órai kezdettel lebonyolódó motorkerékpáros felvonulás látványossága csábította az esemény teljes történésekre kitéhezett szempárokat, rögtön ezen eseményt követően a strand medencéjében eredeti Streetfighter show-t tekinthettek meg az érdeklődő bámeszködők. Teljes mértékben öröm csodája jár át, ha csak arra gondolok, milyen apró összejöveteleken, találkozókon, koncerteken, milyen nagyszámú ember kavalkád tudja magát jól érezni, satnyul a bánat, révetegen ébrednek az öröm, de a legfontosabb, hogy ébrednek. Időnként, ha csak ily rövidke alkalmakkor is, de e nehézkes, szegényes időkben, szegényes költségvetéssel (már aki ugye) is lehet kikapcsolódni, elfeledni a bűt, egyszerűen csak jól érezni magunkat. A bűbánat azon nyomban elfeledésére kiváló alaphangot, úgymond aláfestést nyújtottak az elmaradhatatlan előadók, a Cold Shot Band, a Stvar, s utolsó fellépőként még a The Moonshine előadása is, mely az egyébként felforrósodott légkört volt hivatott tovább

fokozni.

Mindhárom együttes zenei kinyilatkozása teljes mértékben elérte, sőt túl is szárnyalta mindenképp az ilyen rendezvényeken elvárható, igazi, motoros, szórakoztató színvonalat, mely mindenki számára felejthetetlen este hatását kelthette, s keltette is minden valószínűség szerint.

Laza rock n roll-os zenebona, felturbózott, felajzott bohó kedélyállapot, s a végén az ilyenkor elmaradhatatlanságok netovábbjának is kikiáltott, már-már tradíciónak számító sztriptíz show eredetileg éjféli kezdéssel. Az erotikus mozzanatok sokaságát felesleges lenne felidézni, hisz aki ott volt, az tudja miről van szó, aki pedig kihagyta, az minden bizonyára el tudja képzelni ezen fejlemények alakulását, főleg, ha segítőkiből sem akadt hiány ezen az

estén. Térbolyult hangulat, izzó, felhevült, itókás kíváncsiskodók tárháza.

A motofest további fejleményei sajnos ködös emlékké kapcsolódnak az est vége (bár számomra) a végtelen homály martalékai, egyfajta gordiuszi csomó, ha úgy jobban tetszik, mámoros állapotomra való tekintettel ez még meg is bocsátható. Végére egy gondolat, sajna nem tudom kitől; „Életünk napjai közül egyik sem annyira kárba vészett, mint az, amelyen nem neveltünk.” Ezt most inkább nem fejteném ki, mindenki elmélkedjen róla kinek mit adott, mutatott, ki milyen boldog emlékekkel gazdagodott, kivel mit látott a 3. Motofest Feketics.

csá

MANAPSÁG

HATÁRÚT RENDEZÉS

Augusztus 24.-én, befejeződött a Becsei út és a felüljáró közti útszakasz feltöltése.

A tartományi mezőgazdasági titkárság pályázatán nyert pénzeszközöket célirányosan a határ-utak rendezésére fordította a falu.

Ebből az apropóból tett nálunk látogatást, **Dobai János** mezőgazdasági titkárhelyettes, aki elmondta, hogy az állami földek bérletéből befolyt összeg harminc százalékkal rendelkezik a titkárság, és ezeket céleszközként határút rendezésre lehet felhasználni- kizárólag pályázat útján.

A bácsfeketehegyi beruházás kétmillió dinárba került.

A kivitelezési munkálatokat a DTD Krivaja végezte, **Hallgató Imre** igazgató elmondta, hogy a munkálatok során 400 m3 első osztályú zúzottkővet használtak fel, mely reményeik szerint évekig használhatóvá teszik az útszakaszt minden évszakban.

fekete h.

2011 SZEPTEMBERE

Minden évben, így az idén is szeptember elsején új iskolaév kezdődik. A szülők és a diákok is, vegyes érzelmekkel várják az iskolaév kezdetét, azért hogy mindenki számára örömet szerezzünk, a következőket szeretném elmondani.

- Az iskola épülete szépen rendbe van téve
 - A teljesen új informatikai kabinét szeretettel várja a diákjainkat
 - Minden tantermünket számítógéppel és internetes hozzáféréssel láttunk el
 - A kunhegyesi Református Iskolával közös pályázaton 500 000,00 forint értékű könyvcsomagot nyertünk, többségében szükséges házi olvasmányokat
 - A sportszarnokban végre felszerelhetjük a bordásfalakat, és egy új tornakorlátot is biztosítottunk a Tartományi Sport és Ifjúsági titkárságnál nyert 200 000,00 dináros pályázatból
 - Továbbra is biztosítani tudjuk a nem magyar ajkú diákok, önkéntes magyar nyelv oktatását, a tartományi Kissebségi Jogalkotási és Oktatási titkárság támogatásával. (Az ilyen jellegű oktatás, pályázati pénzből egyedülálló Vajdaságban.)
 - A tankönyvek az új iskolaévre megérkeztek
 - Az elsőöket most is nagy szeretettel várjuk és sok szép ajándékkal, amelyeket az iskola, a Kishegyes Község Önkormányzata és a Magyar Nemzeti Tanács biztosított számukra.
 - A tantárgyakat több mint 85% szaktanárok oktatják, ami nem igen jellemző a falusi iskolákra
- Merem remélni, hogy tanáraink megújult energiájával egyetemben, sikeres év előtt állunk.
- Minden kedves gyermeket és kedves szülőt, szeretettel várunk a közös és eredményes együttműködésre.

Weboldalunk
www.skolafeketic.edu.rs

Tisztelettel!
 BB Iskolaigazgató

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

Hivatalosan is átadásra került az ipari park szervíz útja, az **EURÓPAI ÚT!** Az út kiépítése hosszú évek munkájának eredménye. A folyamat négy évvel ezelőtt kezdődött és sok, kevésbé látványos lépés vezetett a megvalósulásig. Ez idő alatt megtörtént a területek átminősítése, tervek elkészítése illetve a különböző engedélyek beszerzése.

Attila, a Júlia Malom igazgatója is. A 20 millió dináros beruházás a Tartományi Nagyberuházási Alap támogatásával jött létre.

Az út megnyitása után a résztvevőket a Júlia Malom látta vendégül. A malom több új munkahelyet teremtve, szeptember 16-án kezdi meg hivatalosan is a munkáját. Befejező fázisához érkezett a körforgalom kiépítése is,

Az utat hivatalosan **Csóré Róbert**, Kishegyes Község Polgármestere és **Pál Károly**, a Képviselő Testület Elnöke adták át rendeltetésének. Az ünnepélyes átadáson részt vettek többek között **Pásztor István**, a VMSZ elnöke, **Kern Imre**, a Tartományi Nagyberuházási Alap igazgatóhelyettese, **Alexander Samonig**, az ipari park tulajdonosa, **Nagy Zita** az ipari park igazgatója, valamint **Kiss**

melynek pénzelése szintén a Tartományi Nagyberuházási Alap hozzájárulásával történik, 17 millió dinár értékben. A körforgalom aszfaltozása már megtörtént, a munkálatok befejezéséhez még a terület világításának megoldása, az útjelzőtáblák elhelyezése, valamint az aszfalt festése szükséges.

Krisztián I.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

HOGYAN CSINÁLJÁK AZ IGAZSÁGOT

Mindig azt mondjuk, hogy meghalt Mátyás Király, oda az igazság, de mennyire lehetünk biztosak abban, hogy Mátyás igazságos volt-e? Sajnos meg kell kérdőjelezni ezt a tényt is, mivel, itt-ott, a történelmi fejtegetésekből kiderült, hogy ez is inkább olyan mese, amivel mindig megpróbálják a mindenkori aktuális életünket legjobban befolyásoló dolgokról elterelni a figyelmet. Tehát, itt is kibújt a szög a zsákból. Ez nem is olyan fájó dolog, de vannak hozzánk térben és időben közelebb eső témák, amik aztán túlzottan is felborzolja hátunkon a szőrt, amikor kiderül a meztelen igazság. Igen, mert ezzel azt is megtudhatjuk, hogy sajnos az igazságot bizony úgy csinálják.

Így mostanság is. Tudjuk, hogy már az őskortól, vagy még régebből is mondhatnánk, hogy a törzsrendszer (sokan ma is azt kérdezik a másiktól, hogy melyik törzsből származol) ideje előtt is már megvolt az osztálytársadalom, ahol az egyik, vagyis az erősebb elnyomja, kizsákmányolja a másikat, a gyengébbet. Ez az erő lehet fizikai, vagy anyagi, de birtoklása mindig biztosítja a hatalmat. Hogy ez így lesz a világ végéig, az, bizony nagyon is biztosnak látszik, mivel a próbálkozásnak nem igen jól sikerült (az okokat most nem keresném), szocializmusban is. Volt egy uralkodó osztály, a munkásosztály, aki a proletárdiktatúrán keresztül valósította meg a hatalmát. Ma a demokrácia felé haladva, a sötét alagútban, még a remény szikrája sem vetett még eddig fényt ránk, néha vissza is fordulnánk, a még sötétebb, de ismert múltunk felé. A mai, demokratikus, vagy népi vezetők a szabadságok nevében a megszerzett erejükkel, anarchikus, despotikus módon, saját törvényeket formálva a szabad piacra (mindennek, árúnak, gondolatoknak...) hivatkozva, egy borzasztó anarchiába, káoszba viszik a gyengébb többséget, önös céljaik megvalósítása érdekében.

Erre legjobb és legbevéltabb eszközük a média, és azon belül is a televízió. Gyorsan hadarva elmennek a hírek, a figyelmet elterelik bizonyos sokkoló képekkel, így a fogyasztó (ma már mindenki mindennek a fogyasztója), főleg, ha a reklámok (ebből él a média (tulajdonos) és nem is rosszul) és a sorozatok az igazi igazságról elterelik a figyelmét, utána már tudatosan célszerűen, az alkalomnak megfelelően találva megkapja a „saját” véleményét. Így, ma már mindenki politikus, főleg azok, akik azt ismételtetik, hogy őket nem érdekli a politika, és nem foglalkoznak vele. Evvel, bizony elérték az erősebbek célját, és mint vágóőrszág, de önkéntesen adják oda magukat a mindenkori szent cél érdekében a hatalmasoknak.

Ilyen csinált igazság, igazságosság, ami le van írva a Gazdakör jelentésében, hogy meg próbálják kérdezni, hogy hol veszik el a búza, liszt és a miénér ára közötti irreális különbség, vagy, az, hogy miért azok kapnak mezőgazdasági támogatást, akik nem is művelik a földet. Miért? Mert Kosovoval kiszúrták az államalkotó nép többségének a szemét, hogy uralomra jussanak és itt is

maradhassanak. Az ottani szintén szenvedő népnek löknek annyit, hogy nehogy éhen halljanak, sajnos az itteni dolgozó polgárokat megrövidítve. Így van nekik ingyen szerb mobiljuk, áramuk, nem regisztrálják évente a gépjárműveiket... Ez mellett a mi nyugdíjasainktól, szegényeink szájából veszik ki kenyeret, szociális pénzt. A kilencvenes évek elején ez volt az egyik fő ok, ami miatt a fejlettebb Szlovénia és Horvátország kilépett a közösségből, mert nem akarta tovább, hogy a segítő pénzt több szinten megcsapolják és ne jusson Kosovora.... Mi akarjuk? Tehetünk ellene? Van erőnk, módunk?

Nem régiben, újból sajnos sikerült felvetetnünk Kosovot, mint témát, az ENSZ BT-ben, hogy a szakadár albánok már megint a szegény „ölakosságot” bántják, jogaikat tapossák, meg nem engedik meg a szerb áru vám nélküli forgalmát. Sajnos a TV nem volt olyan bölcs, hogy ezt ne egyenesben közvetítse New Yorkból, így aki odafigyelt (elég, ha csak egy rövid időre is), megtudhatta, hogy a nyugati diplomaták kijelentették, hogy észak Kosovon a kriminalisták uralkodnak a szerb állam támogatásával. Később a hírműsorokban, pedig a külügyminiszter sajnálattal fejezte ki, hogy nem akarták elfogadni az orosz, kínai küldöttségek véleményét, amivel a szakadár államot elítélték volna. Természetesen az előbbiről, pedig hallgatott, mint nyuszi a fűben.

Na, valahogy így csinálják az igazságot. Föl lehetne hozni még a nekünk még jobban fájó, privatizációs problémákat, ahol az elégedetlen emberek az új tulajdonosokat és a mostani államot szidják, nem, pedig azokat, akik valamikor a káros nem etikus törvényeket hozták, és nem e törvények hatálytalanítását követelik. Igaz, ezt senki sem sugallja nekik, mivel mindenki már többszörös hasznot húzott az ügyből, kivéve a szerencsétlen munkások, akik még mindig az összes ügy kárvallottai. Sajnos, már előre látszik, hogy a törvénytelenül (akkor sajnos az volt, de ma valakik miatt nem az?) elkobzott vagyonok visszaszolgáltatása sem lesz fájdalommentes és messze sem igazságos. Most csinálják az igazságot a törvényhez. Sajnos nem tudják meghúzni a csíkot, akár egyenest, akár görbét, hogy a káposzta is megmaradjon, de a kecske is jól lakjon.

Hamarosan népszámlálás lesz, ne húzódjunk el ez elől, mert, valahogy pontosan kell(ene) tudni hányan is vagyunk, milyen szellemi erőt képviselünk, hogy már csak a statisztikai adatok esetleg nem elferdített tolmácsolásával, mint közösség tudjunk harcolni emberhez méltó életünkért, jogainkért megmaradásunkért.

Ha már mindenki és mindenhol csinálja az igazságot, akkor mi se maradjunk ki ebből, de legalább ne más kárára, csak a magunk megbecsülésére, vagyis Szent István intelmei alapján a közös jó elérésére.

ELALUDNI KÉSZÜL A NYÁR...

*Elaludni készül a nyár,
Ködök lusta fellege száll,
Hűvösebb az éjszaka már.
Vigyázz rám!*

Dés László, Kossuth díjas, Erdemes művész örökzöld, elgondolkodtató slágeréből kölcsönzött idézettel, és címmel indítom útjára a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap szeptemberi számába készülő írásomat. Akik olvassák írásaimat, azok tudják, hogy nem bizonyos, hogy a mögöttünk maradt nyárról fogok szólni, hanem sok minden másról, ami kitölti mindennapjainkat. Szépről is, csúnyáról is, olyan dolgokról, amelyekről úgy érzem nyomot kell hagyni, mivel rólunk szólnak, a mi életünkről, mindennapjainkról, gondjainkról, és reményeinkről ebben a tarkára festett cudar világban.

Köszönettel kezdem, hiszen köszönettel tartozom mindazoknak, akik velem együtt azt gondolják, hogy magyarként is van értelme ittlétünknek ebben a sok sebből vérző, meggyötört országban. Csőd peremén imbolygó Szerbiában sokaknak nem könnyű az élet, maga módján, önmagunk korlátai közzé zárva, szinte mindannyian megszenvedjük a múlt bűneit levetkőzni nem tudó államvezetéseink tévelygését.

Európai jövőről, jobb életről szólt a történet az

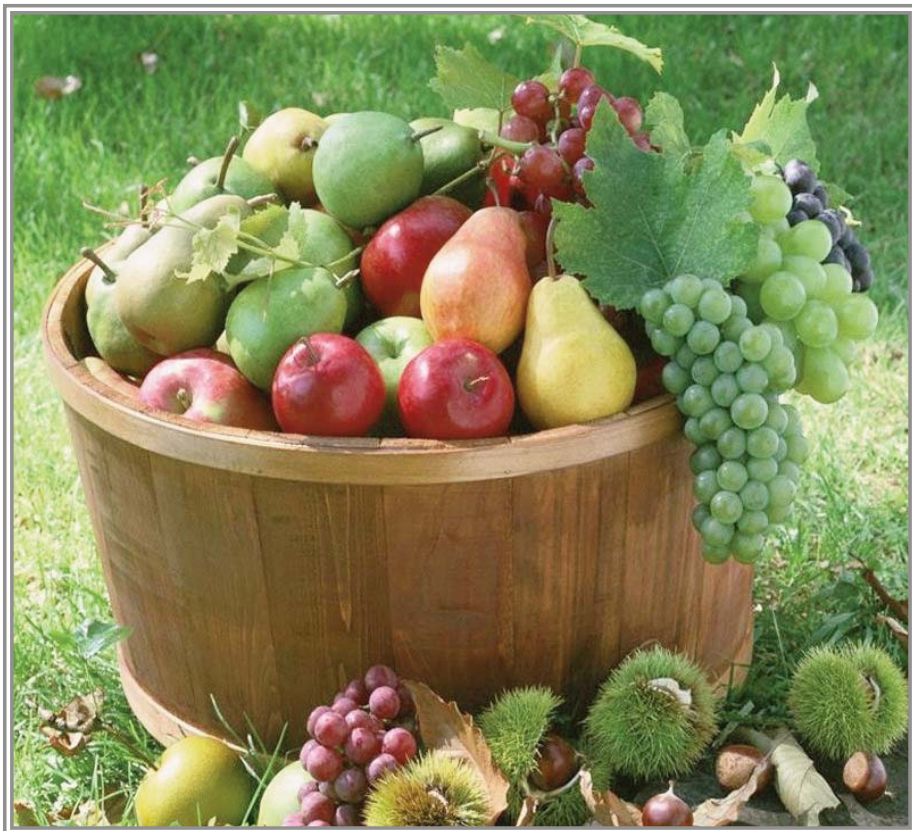
elmúlt választások előtt, erről fog újra szólni minden bizonnyal a jövő év áprilisában tartandó választások előtt is, miközben az államelnöki, és a székvárosi kormánypalotában trónolók az elmúlt négy év alatt sem tudtak átlépni saját árnyékukat, elfogadva a realitást, hogy minden komoly országnak tudnia kell, hol vannak a határai. Azt hiszem, nem mondok újat azzal, hogy Európa mindaddig nem fogad be bennünket ameddig nem tudjuk bizonyítani, hogy elfogadjuk, és betartjuk az általa diktált játékszabályokat.

A játékszabályokat pedig be kell tartani, hiszen nincs más választásunk. Gazdaságilag tönkrement, és a morális értékrend betartását illetően alaposan megroggyant országunk nem tud újra lábra állni, amennyiben nem biztosít becsületesen megfizetett munkalehetőséget polgárainak. Munkahelyek ezrei, százezrei hiányoznak az országban, generációk nőttek fel, esélyt sem kapva, hogy – divatosan mondván – bekapcsolódjanak a munka világába. Fából nem lehet vaskarikát gyártani, pénz nélkül nem lehet munkahelyet teremteni. Ebben az országban elfogyott a

pénz. Éveken át elment a háborúk költségére, szétlopkodták az elvtelen módon véghezvitt magánosítás vámszedői, elúszott a pénz a szociális béke fenntartására.

Egyszerűen mondván bajban vagyunk, nagy bajban. Külföldi, munkahelyteremtő tőke nélkül lehetetlen jobb útra térnünk. El kell varrni az elvarratlan szálakat, esélyt teremtve arra, hogy a fejlett világ elfogadja Szerbiát megbízható partnernek. Hasonlítanunk kell rájuk, gondolkodásmódot kell váltanunk, hinnünk kell abban, hogy ügyeskedés, és hazudozgatás helyett érdemesebb feltűrni az ingujjat, és nekilátni az igazi rendszerváltásnak.

Én bízom a változás lehetőségében, nem hiszem el a mesét, hogy Európa tönkremegy, mielőbb mi eldöntenénk azt, akarunk-e polgárai lenni. Tudom, hiszen hallom, hogy nem könnyű az élet Magyarországon sem, Németországban, de még talán

Svájcban sem. A világot megrengető gazdasági válság senkinek sem kedvez, nem könnyű elfogadni azt, hogy összébb kell szorítani a nadrágszíjat, mert különben még nagyobb lesz a baj.

Könnyű megszokni a jót, tartja a népi bölcsesség, de az is igaz, hogy a jót nem adják ingyen. Meg kell dolgozni érte. Mindenért meg kell dolgozni. A betevő falatért ugyanúgy, mint a teli benzintartályért, vagy az új télikabátért. Mindennek ára van, mindenért benyújtják egyszer a számlát, és így, vagy úgy, de fizetni kell. Fizetünk is bőségesen, hiszen az elmúlt években, évtizedekben, sok mindenről le kellett mondanunk. Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér, tartja a népi bölcsesség. Sok mindenre nem telik, hiszen így a nyár végén illik bekészíteni a télirevalót, gondoskodni a tüzelőről, az óvodába, és iskolába indulók lábbelijéről és sok minden másról.

Úgy látom, igencsak elkalandoztam írásom címében beharangozott témától. Attól, hogy elaludni készül a nyár, meg attól is, hogy hűvösebb az éjszaka már. Elkalandoztam, mert valójában nem a nyár elmúlásáról akartam írni, hiszen az elmúlás világa, szívem szerint, nem az én világom. Tudom, hogy múlik az idő, és csak abban tudunk reménykedni, bizakodni, hogy az elkövetkező nyár, az előttünk álló nyarak, talán ígérete-sebb gyümölcsöt érlelnek tájunkon, ahova Teremtőnk akaratából születünk.

Nem az elmúlásról, hanem arról akartam írni, amiről a sláger refrénje szól, az örökérvényű, génjeinkbe táplált intelemről, arról, hogy vigyázz rám! Vigyázz rám, mert ha vigyázol rám, akkor én is vigyázhatok rád, és csak így egymást féltve, és vigyázva van értelme életünknek, önmagunk, családunk, és közösségünk életének.

Nem könnyű vigyázni. Sem önmagunkra, sem másokra. Nem könnyű vigyáznunk egymásra, mert a világ sokak szájából most arról szól, hogy ne törődj senkivel csak önmagaddal. Van neked is elég bajod, ne lásd meg a más baját. Fordítsd el a fejed, lépj át az elbukotton, csapd be a másikat, törtess előre, gázolj át mindenkin, még önmagadon is, ha kell, hiszen nincs értelme másokkal törődni, hirdetik a mai világ farizeusai.

Vigyázz rám, int bennünket a dalban ismétlődő gondolat. Vigyázzál, mert én is vigyázok reád. Úgy ahogyan illik, úgy ahogyan értelme van. Gondolatban, szóban, és cselekedetben. Úgy ahogy kell, amiképp a helyzet megkívánja.

Bízom abban, hogy tudunk vigyázni egymásra, családunkra, fiataljainkra, magyar közösségünkre. Önma-

gunkra, és másokra. Önzetlenül, ha kell, önfeláldozóan. Van értelme vigyáznunk egymásra. Vigyáznunk kell, hogy mint oldott kéve ne hulljon szét nemzetünk, családunk, és mi önmagunk.

Új tavasz jön, s új remény, hogy visszatér még a fény, szól, újra meg újra a refrén egy másik, szívbe markoló, rólunk szóló dalban. Rólunk, az előttünk járókról, és arról szól a dal, hogy utánunk is jönnek majd mindazok, akik génjeinkben hordozzák életünk örömét, és bánatát. A jót, és a rosszat egyaránt - nemzedékről, nemzedékre.

Elaludni készül a nyár, vigyázz rám, és önmagadra, családodra, közös őseink reánk testált örökségére. Vigyázzuk egymást, az utánunk jövő utódaink utódait, magyar közösségünket, magyar jövőnket, őseink örökségét, utódaink hozományát.

Vigyázzunk egymásra itt Bácsfeketehegyen, és mindenütt másutt ahova elsodort bennünket az élet. Bízunk önmagunkban, embertársainkban, fiataljainkban, megszületendő utódainkban, magyar jövőnk zálogában.

Bízunk, és higgyünk mindannyiunk Teremtőjének mérhetetlen szeretetében, úgy ahogyan azt hitvalló őseink tették, és ahogyan azt az utánunk jövő bácsfeketehegyi magyarok nemzedékei fogják tenni az idő végezetéig.

Pál Károly

RIPORTOK INNEN ONNAN

A CSILLAGOK FÉNYE MESSZE RAGYOG

Intervjú Szpiszlák Zoránnal az Újpest FC újonnan kinevezett edzőjével

Mindig is nagy előszeretettel hallgattam a sikertörténeteket, a happy- end-el végződő story-kat. Bizonyára e téren nem vagyok egyedül és éppen ezért én is megosztom azt az élményt az olvasóval, amelyet augusztus elején közölt velem a mindig jól informált piaci kofa ismerősöm, Borbély András. S itt önkéntelenül is eszembe jutnak a már hosszú évek óta Bácsfeketehegyről elszármazott kedves barátomnak, Kanalas János református lelkésznek a szószékről hirdetett ígéi, ez esetben az

Szpiszlák Zorán

„az örülőkkel örülünk, a sírókkal pedig sírjunk”.

Történt az, hogy Bandival a minap üzleteltünk, ami nem éppen az évszázad biznisze volt, de a hír amit mondott, az számomra azt hiszem minden bizonnyal az volt.

- Képzeld a sógorom holnaptól az Újpest FC vezető edzője lesz!

- A Zorán?

- Ó bizony!

Lehet, hogy első hallásra nem mindenkinek ugrik be **Szpiszlák Zorán** neve, de ha a nyurga, aránylag csendes, leginkább focista mezben lévő srác neve mellett megemlítjük Ország Jánosét – aki hosszú évekig a helyi Kultúrotthonban dolgozott – rögtön egyértelművé válik kiről is van szó. János nevelt fiáról. Ezek után mi sem volt természetesebb, hogy lehetőséget teremtsék egy beszélgetésre Zoránnal. És az is természetes volt, hogy ez nem ment egyik napról a másikra. Magától értetődően Zorán elfoglaltsága miatt. Pár nap hosszúnak tűnő várakozás után az itthon élő családtagok közreműködésével és a világháló segítségével sikerült egy majd egy órás beszélgetést összehozni, mindkettőnk nagy öröme. Ahhoz, hogy megtudjuk, hogyan sikerült beszélgetőtársamnak ezt a rangos kinevezést elérnie visszakanyarodunk az időben

és felidézzük Szpiszlák Zorán jelentősebb állomásait, a múlt eseményeit, amelyek a sporthoz, egészen pontosan a labdarúgáshoz kötődnek, és amelyek meghatározó szerepet tölthettek be a jövője megformálásában, kialakításában.

- Visszaemlékezésem szerint mindig is megfelelő lehetőség volt a falunkban a sporttevékenységekre, elsősorban a focizásra. Mint megannyi korosztálybeli társam jómagam is nagy előszeretettel jártam az edzésekre, a meccsekre. Bekerültem a helyi Jadran ifi focicsapatába, majd az első csapatba, ezt követően pedig a szikicsi Njegosban rúgtam a bőrt jó fél éven keresztül. Innen a zágrábi Cromos csapat játékosa voltam négy éven át és itt ért 1992-ben a délszláv háború kezdete, s mint megannyi fiatal esetében nekem is döntenem kellett a sorsomat illetően, és eme döntés eredményeként az év szeptemberében Angliába, Walsbe mentem.

- **Talán ott már várt valamelyik csapat, hogy az ő kötelékét erősítsd?**- kérdeztem némi élcelődéssel.

- Á dehogy – nevette el magát Zorán – a kezdetben melékmunkákból éltem, de a szűkös keresetemből azért kizsorítottam egy labdára és a szabad időmben a közeli parkban edzettem, dekáztam. Egy alkalommal megszólított egy úr és valamit magyarázott többször is a labdára mutatva. Mivel akkor még nem tudtam angolul egy ismerősömet hívtam oda tolmácsnak, s így megtudtam, hogy az érdeklődő úr a felől tudakolódzott, hogy melyik csapatban kinek játszok. Miután megtudta, hogy „szabad” vagyok, próbajátékra hívott ahol három gólt szereztem, majd a következő alkalommal a csapatunk 1:0-ra győzött, s nem dicsekvés képen mondom, azt a gólt én lőttem.

- **Gondolom nem horgonyoztál le ennél a csapatnál?**

- Szerencsémre nem, mert időközben mások is felfigyeltek a játékomra és így kerültem Wales fővárosába Cardiff City-be, amely focicsapata is ezt a nevet viselte. Nagyon jó összekovácsolódott csapat voltunk, s itt 11 évet töltöttem, persze időközben az angol nyelvet is tanulgattam, elsajátítottam. Sajnálatos módon a Jugoszláv volt tagköztársaságok között háború miatt a dokumentációm az abban az időben nem tudtam megszerezni és így a FIFA számomra nem engedélyezte a bajnoki meccseken való játékot.

- **Ma viszont, mint vezetőedző tevékenykedsz, hogyan történt ez a változás, választás?**

- Valójában mindig is edző szerettem volna lenni. Érzek magamban egy adottságot, egy elhivatottságot, hogy a játékos egyéniségétől függően ráismerjek az adott személy erősségére és azt maximálisan felszínre hozzam és a lehető legjobb eredményt produkálja. Gyakorlatilag öt évet játszottam a Cardiff City csapatában már akkor meg-

fogalmazódott bennem, hogy edzői pályára lépek. A klubomban nagyon segítőkészen reagáltak és messze-menően támogattak az elhatározásomban, s így került sor az edző iskolába való beiratkozásra. Tudni kell, hogy a felnőtt profi focicsapat edzőjének az UEFA előírása szerint Pro Licenc diploma szükséges, vagyis az előző három fokozatot, a „C”, „B” és az „A” licencekkel már rendelkeznie kell, amely megszerzése egyenként két évig tart, vagyis összességében 8 évet vesz igénybe. Mindegyik fokozatnál vizsgát kell tenni és azt megvédeni.

- Miután megszerezted a Pro Licenc diplomát, rögtön ebben a minősítésben kezdted el dolgozni, vagy maradtál még egy ideig a zöld gyepen, mint játékos?

- Már a tanulási időszak záró fokozatainál csapattal kell foglalkozni, hogy az elméleti részt gyakorlatban is megvalósítsuk. Gyakorlatilag a saját csapatom edzője lettem, majd a londoni Barnet-é, ezt követte a kétéves periódus a Southampton-nál, majd ismét Londonban dolgoztam az első csapattal. Itt kaptam a felkérést a Debrecen FC csapatához...

- És elfogadtad? Otthagya a londoni csapatot, talán a jobb körülményeket is és ájtottél?

- Igen. Számomra ez egy újabb kihívás volt, egy újabb lehetőség, hogy önmagamot is kipróbáljam, s valójában egy kis csapattal is nagyon jó eredményeket el lehet érni a nemzetközi porondon. Igaz, hosszas, kitartó munkát igényel, minden játékosal külön kell foglalkozni, mondjam úgy testre szabott edzést kell kialakítani, s végül egy együttes, közös célért küzdő csapat játékát lehet a pályán látni. Az én filozófiám az, hogy a kezdő 11-et a legjobb játékosok alkossák. Ez által a csapatban is kellő önbizalom van jelen, a nézők is, a média is és a tulajdonosok, szponzorok is elégedettek.

- Beszélgetésünk során a múlt fonalát majdhogynem napjainkig felgöngyöltettük. A budapesti felkérést megelőzően merre tevékenykedtél?

- Az utolsó hat hónapban 28 nagy hírnevű európai foci-csapatot kerestem fel. Elbeszélgettem a klubvezetőkkel, az edzőkkel, a játékosokkal és a begyűjtött adatokat, véleményeket egy tanulmány formájában szeretném prezentálni, mint információs projektet a hatékonyabb munka, a csúcseredmények elérésén érdekében a labdarúgásban.

- Augusztus elején kerültél az Újpest FC-hez, mint

Edzés közben

Az első munkanapok egyikén

vezetőedző. Hogyan fogadtak, illetve milyenek a te észrevételeid, meglátásaid a csapattal kapcsolatban?

- Munkajellegű megbeszélésre érkeztem az Újpest klub vezetéséhez, amely eredménye az lett, hogy már másnap dolgoztam a csapattal, vagyis a kinevezésem augusztus 10-én meg is történt. A fiúk elfogadtak és a kölcsönös bizalom, tisztelet, a közös odaadó munka minden bizonytalanságot meghozza a várt eredményt. Az idő könnyörtelenül sürget bennünket, egyik találkozó éri a másikat és gyorsan kell cselekedni, reagálni az eseményekre. Igyekszem a csapatot reálisan felmérni és annak szellemében felállítani a helyes diagnózist. Annak valószínűségét, hogy helyes úton járok, bizonyítja az augusztus 14-i összecsapás Kaposvár FC ellen, amikor is idegenben 2:2 eredményt értünk el, megszakítva ezzel az utolsó négy meccs vesztes sorozatát. Nagyon érdekesen alakult ez a találkozó. - Ha van időm elmondom-. Az első félidőben egy játékosunk lesérült és 0:1 ért véget az első 45 perc. A második félidő során tíz játékosal szívtettünk 1:1-re, majd a hazaiak ismét egy gólos előnyhöz jutottak (1:2), majd szabálytalanság miatt egy játékosunkat kiállítottak, de ennek ellenére kilenc játékosunkkal a pályán az utolsó percekben 2:2-re szívtettünk, vagyis idegenből elhoztunk egy pontot. Bízok benne, hogy a három évre szóló szerződéseim ideje alatt számtalan sikerben lesz részünk az Újpest FC csapatával.

- Úgy legyen Zorán. Ehhez kívánok neked sok erőt, egészséget és kitartást. Tiszta szívből gratulálok eme rangos kinevezésedhez és had áruljam el, személy szerint nagyon büszke vagyok rád, hogy kis falunk ilyen jeles személlyel is büszkélkedhet.

- Köszönöm szépen. Mindig is nagy szeretettel gondoltam a falunkra, az ott élő barátokra, emberekre. Büszkén valom magam továbbra is Bácsfeketehegyinek, legyek a világ bármely zugában is. – mondotta búcsúzásképpen a majd egy órás beszélgetésünk után Szpiszlák Zorán.

Szukola Béla

(A képeket az Újpest FC honlapjáról vettük át)

LÉLEK SZÁRNYÁN

GONDOLATOK ÚJ KENYÉR ÜNNEPÉRE

„Azokban a napokban, mivelhogy fölötté nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniök, magához szólította Jézus az ő tanítványait, és monda nékik: Szánakozom e sokaságon, mert immár harmad napja hogy velem vannak, és nincs mit enniök: És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek ő közülök messzünnen jöttek.“ Mk 8, 1-3

Mint minden évben, az idén is hálát adtunk Istennek az idei új kenyérért. Közfelfogásunkban ez úgy szerepel, mint újkenyéri hálaadás. Ilyenkor valójában nem az új kenyeret, hanem az új kenyeret adó Istent ünnepeljük. Ezzel kapcsolatban szeretnék most néhány rövid, de ugyanakkor időszerű gondolatot megosztani olvasóinkkal.

A bibliai történet, amelynek bevezetőjéből idéztem, mindnyájunk előtt ismeretes. Jézus egyik nagyon közismert csodatettéről, a négyezer ember megvendégeléséről van szó. Napok óta nagy sokaság követte Jézust, hogy hallgassák Őt. Többnyire szegény sorsú emberekről volt szó, akik galileai tenger halásza, és a környék nehezen megművelhető földjeinek a földművesei voltak. Három napon át követték Jézust. Azért követték, mert az ember nemcsak a testi táplálékra, a kenyérre éhez meg, hanem az igazságra, a szeretetre, és a megértésre is megéhezhet. Jézus beszéde, tanítása, igazságának ereje, megértő, reménytelő szeretete, elfeledtette velük testi éhségüket. Még harmadnapon sem zúgolódtak, nem hagyták ott Jézust. Jézus érzékelte az állhatatosságukat és kitartásukat és azt is jól tudta, hogy a testtel sem szabad visszaélni. Tisztában volt vele, hogy az Őt hallgató sokaságnak szüksége van a testi táplálékra is. Jézusnak ebből a tisztánlátásából adódott a négyezer ember megvendégelése is.

Ennek a jézusi csodatörténetnek van egy olyan üzenete is, hogy Jézus gondoskodó szeretete közösséget, sőt gyülekezetet teremt. Az a négyezer ember, aki három napig követte és hallgatta Jézust, nem volt egységes. Voltak közöttük zsidók is és pogányok is, vagyis különböztek egymástól. Két közös vonásuk is volt. Az egyik, hogy mind emberek voltak, a másik közös vonás az volt bennük, hogy kivétel nélkül mind szeretetre, biztatásra, jó szóra vágytak. Jézus nem végez szelekciót olyan alapon, hogy aki hívó kap a kenyérből, aki hitetlen az nem kap. Ő mindenkinek adott a megsokasított kenyérből. Ezzel nem megosztja a közösséget, hanem még inkább egybekapcsolja őket. Mert a pusztai állapotok kilátástalanságában mindenki csak Tőle kaphat erőt adó kenyeret. Ez a tény pedig sorsközösséget formáló erő, amely nem szétválasztja, hanem közel hozza egymáshoz a közösség tagjait.

Nagy bűne életünknek az, amikor a közösségben, vagy akár az egyházban szelektálni kezdünk valahogy így: ez hívó, ez kevésbé hívó, az hitetlen, ez templombajáró, a másik templomkerülő stb. A szelekciót mindig a megosztás követi. A megosztottságot, a nézetkülönbségek, az ellentétek, az ellentéteket a szakadás, a sza-

kadást az elerőtlenedés, szétforgácsolódás követi, amely a közösség lassú, de biztos széthullását jelenti. Márpedig a cél mindig az kell, hogy legyen, hogy akik egy kenyérből esznek, a Krisztusban is egyek legyenek. Figyelemre méltó, hogy Jézus mindenkinek adott a megsokasított kenyérből. Ma sem lehet ez másképpen, mindenkit meg kell kínálni Jézus szeretet-kenyerével, hogy megízleljék annak ízét és vágyakozzanak, éhezzenek reá az emberek.

Jézus kiosztja a keveset a sokaknak, hogy „ki ne dőljenek az úton“, ahogyan Ő fogalmaz az igében. Minden út megtételéhez erőre van szükségünk. Különösen akkor kerül előtérbe ez az igazság, ha a saját életutunkra gondolunk. Különös tekintettel a napi küzdelmeinkre és gondjainkra. Megoldást kereső, de nem találó életkérdéseinkre. A naponkénti ideg feszültségünkre és korunk betegségére, az életünkben állandóan jelenlevő stresszre. Ezért életösztönünk keresi azt az energiaforrást, amelyből erőt vehet, hogy „ki ne dőljenek az úton“. A keresett energiaforrást nem csupán a földi kenyérben találjuk meg, mert útjaink megtételéhez és a célba éréshez nem csak fizikai erő szükséges. Mind világosabban kell látnunk az igazságot, hogy ha nem eszünk a Jézus által megsokasított lelki kenyérből, ha nem élünk az igével és a sákramentumokkal, akkor lelki erő hiányában kidőlünk az útjainkon! Adja Isten, hogy minél több alkalommal élhessünk a számunkra legfontosabb és legdrágább energiaforrással, a lelki kenyérrel.

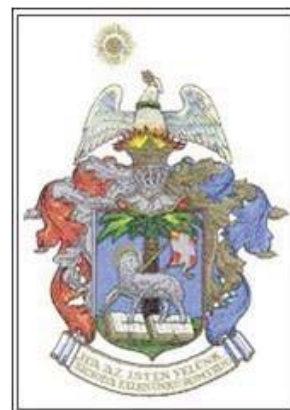
Nemzetmentő reformáció Magyarországon IV

Dr. Kerekes József

Idézzük fel hogyan beszélt Sztárai, mennyire időszerűek ma is, népet sanyargató hatalmasságokat korholó kemény szavai: „Ezek Úristen, a te népedet rontják, nyomorgatják, / Számtalanképen örökségedet nagyon dúlják, fosztják, / Sok álnoksággal az szegényeket nyúzzák, ostorozzák, / Lám, özvegyeknek és árváknak hajokat szaggatják, / Szegény jövevény jó embereknek véreket kiontják, / Ő szállásokról kitaszigálják és ugyan levágják. / Sok gonosztságot, hogy cselekesznek, akkor azt gondolják, / Isten nem látja és ezt nem érti, lám, ők azt állítják. / Azért éltekben soha magukat ők meg nem jobbítják.” Szkhárosi sem válogatta szavait, ha a népet elhagyó főpapságot és főnemeseket kellett ostorozni. A törökhöz egyik reformátornak sem volt sok szava: Isten büntetése a törökvész, és ezt bár a nép szenvedti, előljárói istentelen tettei miatt történt. „Azt bünteti, kit szeret „, ahogy énekeli ma is Pál apostol, a zsidóhoz írt levele (12:6) után: „... mert akit szeret, az Úr megdorgálja, valakit fiává fogad megostorozza.” Azért zúdítja Isten a csapásokat Magyarországra, hogy próbára tegye, és magához hajlítsa kedves népét- hirdette Szkhárosi, és így énekelt híveinek ma is ismert, örök értékű Vigasztaló énekében: „Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy, Az atyáistennek bizony te kedves vagy! Ő szent fia által már te is fiú vagy, Minden dicsőségben higgyed, hogy részes vagy” fejezi ki ezt a gondolatot Szkhárosi biblikusan a 359. dicséretünkben, amely egyetlen énekeként a legújabb, a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata által 1999-ben kiadott énekeskönyvben is megtalálható. Két másik óriási tartópillért is emelt az Úr, úgyszólván egy időben nemzetünk megtámasztására: Károlyi Gáspárt és Szenczi Molnár Albertet. A magyarul, a nép nyelvén megszólaló biblia és a zsoltár az ő munkájuk. Gönc és Szenc: két –akkoriban alig 2000 lelket számláló kisközség a magyar nemzettudat fellegvéraivá váltak, s ma is a protestantizmus szentélyeinek tartjuk őket Debrecen, Sárospatak, Kolozsvár, Pápa és a többi ősi emlékeztű kálvinista város mellett.

A magyar nemzet nem feledkezhet meg a százból lett magyar író és nyomdász, Heltai Gáspár (1500-1774) munkásságáról sem. Bár későn sajátította el a magyar nyelvet, annak kiváló stilisztája lett. Ma is olvashatók tanúságos állatmeséi (Száz fabula, 1556) és a Chronica az magyaroknak dolgairól. Bornemisza Péter (1535—1584) protestáns prédikátor, költő, író, és műfordító, kiadja prédikációit, a magyar drámaírás megalkotójának tartjuk, összeállít egy protestáns énekgyűjteményt, és nem utolsósorban Balassi Bálint (1554-1594), az első magyar nyelven író, európai rangú költő nevelője is volt. A fentiek ismeretében mondhatjuk azt, hogy a sorsdöntő időkben a nemzet erkölcsi- lelki támaszát, a biblia tanításaitól kapta, amelyeket olyan egyház tolmácsolt, ahol eszménykép István király, a szent, illetve a protestáló Kálvin és Luther. A kereszténység táplálta nemzeti gondolat erősíti az

összetartozás, az egymásra utaltság, egyszóval: a nemzet-család eszméjét, amelyen belül mindenkinek kötelessége gyakorolni a testvéri együttérzést és a tevékeny szeretetet. A reformáció tehát amellett, hogy megőrizte az ország egy vészkorszakában a nemzet egységét, elhárította a magyarság iszlám-magyar és német- magyar részekre szakadását, irányt szabott az elkövetkező korok művészetének, a nyelvnek, az identitástudatnak, a szabadságszeretetnek, egyszóval megalapozta a nemzeti kultúrát, amelyet napjainkban próbál feléleszteni az anyaország. Az új hit eszméiben rejlő lelkiismereti szabadság, a politikai szabadságnak és egyenlőségnek (1848 és 1956) is úttörője volt. A magyar nyelvű istentisztelet, irodalom és műveltség felébresztette a magyar nemzeti szellemet, örökös nyomot hagyva népünk lelkében. Az ellenreformáció, amely Pázmány Péter (1570-1634) vezetésével indult, megszakította a nemzeti fellendülést és évszázadokra a Habsburgok uralma alá hajtotta a magyarságot. A török kiűzése után nyoma sem maradt a nemzeti fellendülésnek. Kétszáz évig mély álomba merült a magyar irodalom és szabadságeszme, hiszen a Habsburg elnyomás sok esetben súlyosabb és sérelmesebb volt, a népre, mint a török fennhatóság. Pázmány mögött I. Rudolf (1576-1604) Habsburg uralkodó állt. Ő ugyanis a kereszténység védelmezőjének tartotta magát, akit Isten jelölt ki, hogy számoljon le a protestantizmussal. Az erőszakos ellenreformáció mind a parasztokat, mind a polgárokat sújtotta. Az uralkodó katonai erejét arra használta, hogy megfélemlítse a protestáns főnemeseket, és birtokaikból fegyverrel kiforgassa őket, a protestáns papokat pedig gályarabságra hurcolták. Pázmány egyik fő érve az volt, hogy a protestantizmus az alsóbb néprétegeket engedetlenségre és önállóságra neveli. Továbbá érvényt szerzett a császár segítségével annak az iránynak, hogy az országban a legfőbb tisztségeket csak katolikus személy töltheti be. A megszeppent főnemesek sorra tértek át a katolikus vallásra s az akkori törvény értelmében magukkal vitték a jobbagyaikat is. A Deák Ferenc által képviselt kiegyezés emelte fel ismét a nemzetet, s ennek végső kibontakozása a mi korosztályunkra és a jövő nemzedékére vár.

GYÓGYÍTÁS A RÓMAI BIRODALOMBAN

A római birodalom, a jól szervezett állam, és hadsereg erejére épült. A hadseregnek már akkor is a megfelelő egészségügyi ellátás volt az egyik pillére. Bár a rómaiak lényegében készen kapták az egészségügyi és gyógyászati ismereteket a leigázott népektől, elsősorban a görögöktől, mégis jelentősen fejlesztették azt. Kiépítették a katonai orvosi szolgálatot, katonai kórházakat hoztak létre, a légióknál tábori orvosok működtek. A világ fővárosát jelentő Rómában, de más nagyvárosaikban is gondolkodtak olyan egészségügyi létesítményekről és berendezésekről, amelyeket a lakosságnak a városokban történő tömörülésével egyre gyakoribbá váló járványok leküzdése illetőleg megelőzése szükségessé tett. Hatalmas rabszolgamunkák keretében hihetetlen erőfeszítések árán vízvezeték és csatornarendszert hoztak létre, fürdőket létesítettek, amelyeknek nagy része meleg vízszolgáltató berendezéssel is el volt látva. A tudományos érdeklődés viszont nem érte el a görögökét. Hosszú időn át nem maguk a rómaiak gyakorolták, hanem a meghódított népek közül szedett hadifoglyok, rabszolgák. Ezért nem csoda hát, hogy elszaporodtak a sarlatánok, az utcai gyógyszerárusok, a csodaszerrel kereskedő szatócsok, akik jó pénzért mérget is adtak. A későbbiekben azonban rendezték ezeket a zilaált állapotokat, az orvos-gyógyszerészi gyakorlatot hatósági engedélyhez kötötték. Az orvoshiány leküzdésére JULIUS CAESAR már római polgárjogot

biztosított azoknak a külföldi szakembereknek, akik Rómában letelepedtek. Az első görög orvos, aki hírnevet szerzett Rómában, ASZKLEPIADÉSZ volt. Gyógyszerei sorából nem hiányzott a bor. Jelentősen hozzájárult a gyógyszerészet tudományának megismeréséhez DIOSZKORIDESZ munkássága. Különböző iskolák jöttek létre. Felismerték a tiszta ivóvíz fontosságát, és annak szűrését ajánlották. Kimagasló tevékenységet fejtett ki CLAUDIUS GALENUS. Vándororvosként kezdte munkásságát, és különböző orvosoktól tanult. Részt vett állatok boncolásában is.

Kórizs József

SZŐLŐ, MINT GYÓGYSZER!?

Az ős népszerű gyümölcse a szőlő. Jó, ha tudjuk, hogy ízletessége mellett, a vértisztító és az idegerősítő hatása is kiemelkedően jó. Remek izomregeneráló táplálék.

A bél megbetegedéseit gyógyítja, a vese és a hólyag kövesedését akadályozza, a belső összenövéseket is oldja. Fokozza az epeválasztást és ürítést. A nagy mennyiségben elfogyasztott szőlő a vizelet savasságát is csökkenti. Igen jó hatású számarköhögségnél és a daganatos betegségeknel.

A szőlő szezonjában minden étkezés előtt egy fél órával együnk szőlőt! Az almához hasonlóan igen jól tárolható.

Pincehidegben, szétterítve még januárban is kellemes őszi ízeket tud nyújtani. Közismert a déli édes szőlők aszalt formában történő tartósítása, a mazsola. Egész évben kellemesen egészíti ki táplálékainkat, édesítésre is alkalmas. A szőlő a szervezet számára emésztés nélkül, közvetlenül is felhasználható cukrot szolgáltat, ezért kúraszerűen különösen ajánlható vérszegénységre, idegbajra, fizikai gyengeségre, betegségből való lábadozás idején fő táplálékul, székrekedésre, aranyérre, mindenféle gyulladással megbetegedés gyógyszereként, gyomorhurtra és női betegségekre.

A szőlőmag olaja rendkívül értékes (és drága) olaj, javítja a látást is. Nagy kár, hogy a borászat alkoholt termel szőlőmagolaj helyett. Értékesíteni is könnyű lenne a nyugati piacokon, így viszont a rengeteg szőlőmaggal nem tudnak mit kezdeni. Semmiképp se folytassanak szőlőkúrát a szoptatós anyák, a cukorbeteg és bélhurut betegségben szenvedők.

1 kg szőlő tartalmaz 180 g szőlőcukrot, 130 g rostot, 6-9 g fehérjét, 5 g szerves sót, 5 g zsírt.

Bertók Z. Tatjana

INGYENES APRÓHÍRDETÉS

VISOKA ŠKOLA ZA RAČUNOVODSTVO I BERZANSKO POSLOVANJE

További jelentkezőket vár az R & B főiskola

Továbbra is várja a jelentkezőket a belgrádi székhelyű R B főiskola Kishegyes Községi kihelyezett tagozata. Az oktatás megfelelő számú diák jelentkezésével október 1-én kezdődik. További információt a www.rafin.edu.rs honlapon lehet találni, vagy érdeklődhetnek Dávid Donálnál a 064 39 97 188-as telefonszámon, valamint a Községháza 13-as számú helységében, az Ifjúsági irodában.

A MŰVÉSZETEK ÉS ÜGYESSÉGEK ISKOLÁJA

Értesítjük Kishegyes Község polgárait, hogy a *MŰVÉSZETEK ÉS ÜGYESSÉGEK ISKOLÁJA* megkezdte munkáját. Ez az iskola a kishegyesi község polgárainak indítványa alapján indul.

A kezdő tanfolyam egy évig tart és két szemeszterre van felosztva a télire és a tavaszra.

A téli szemeszter 2011 szeptember 17-én indul, a tavaszi 2012 február 2-án. A kezdő tanfolyam a következő alaptárgyakat dolgozza fel praktikus és elméleti szinten:

Rajz
Festészet
Szobrászat

A elkövetkező programok ezekre az alapokra épülnek. A szakelőadásokat tanárok és szakemberek vezetik. Az iskola technikai és operatív feladatait egy ügyvezető vezeti. Az iskola befejeztével a résztvevők bizonylatot kapnak. Az érdeklődők a következő telefonon 738-042 kaphatnak tájékoztatót, a délelőtti órákban.

Jelentkezési határidő 2011 szeptember 16. A résztvevők száma korlátozott és minden felnőttkorú jelentkező résztvehet az oktatásban.

Az iskola szervező bizottsága

Szeptember 7-től

Tai chi

17.30 órakor
Bácsfeketehegyen
a Kultúrotthonban

Előadó és tréner
Milovan Leontijević

Csatlakozzon hozzánk, szeretettel várjuk!

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Sztroganoff, ki ez, mi ez?

A Sztroganoff család egyik legjelesebb tagja, kinek a nevét többször találjuk tekintélyes vendéglátói intézmények étlapjában, mint az történelemkönyvekben azért van, mivel az Ő szöte Sztroganoff, az egyik legfinomabb ételek közé tartozik. Ez a XVIII és XIX századi katonatiszt, aki egy másik konyhai nagysággal egyidős, szintén tiszt, de költői múlttal rendelkező ínyenc Shatoubriant csak a XX század elején lett a gasztronómiában is elfogadott, ma pedig a legelőkelőbb helyet foglalják el.

Miről is van szó?

Itt különböző nyersanyagokat sütünk, főzünk össze, amiből egy kitűnő íz harmóniát kapunk. Az egész alapja a hús, de a Balatoni szöte az véletlenül vegetáriánus étel, a húst eleinte kockára vágta, de mivel a kínaiakon keresztül jutott Amerikába, és onnan terjedt szét a világba így mindent szeletekre vágnak össze. Mindenféle húst használhatunk, de az alaprecept az üsző bifsztekből van, de felhasználhatnak baromfi- sertés-, de lehet vadhúst is.

A már többször említett szöte azt jelenti, hogy az ételt úgy kezdjük előkészíteni, hogy a feldarabolt húst hirtelen gyorsan olajon félig megsütjük, majd jöhetnek a rafinációk.

Sok férfi, aki még a „békeidőben” szolgálta ki a hadsereget, emlékszik a sote od graška finom vacsorákra, ahol a mi értelmezésünkben valamilyen paprika nélküli paprikás volt borsóval. A furcsa leírás ellenére finom volt. A szötek közül meg kell említeni a már említett borsóst, ez mellett a cellerest, provance-i csirkést borral, majd van több is, amik már híres személyiségekhez kötődnek. Mindennek a koronája a Sztroganoff, ami a következő módon készül:

(A legfontosabb megjegyzés, hogy minden szakács egy kicsit máshogy készíti, de az alapok megegyeznek. A lényeg, hogy finom krémes legyen, és ne hogy átváltozzon, egy nem létező Sztroganoff levessé)

Kezdjük: az apróra vágott vöröshagymát császárszalonnával egy kevés olajon dinszteljük, míg a hagyma nem lesz üveges a bifszteket, (akár más húst is) csíkokra szeletelve

hozzáadjuk. Amint egy kis színt kap, hozzáadjuk a szeletelt csiperkegombát, sózzuk, majd felöntjük borral és tovább dinszteljük. Miután a hús megpuhult hozzáadunk kávéskanál mustárt, paradicsom pürét, vékony szeletekre (zsilien) szelt savanyú uborkát, összekeverjük és még egy rövid ideig továbbdinszteljük. A végén teszünk rá egy lapos evőkanál lisztet, majd jól összekeverjük, és nyakon öntjük egy pohár tejföllel és egy picit megrotyogtatjuk. Felszolgálhatjuk, főtt hasábburgonyával, vagy rizzsel, esetleg főtt tésztával...

Megjegyzés, amilyen borral főztük, illik ugyanazt mellé fogyasztani.

Hozzávalók: 700gr üsző bifsztek, 100gr császárszalonna, 1 fej vöröshagyma, 200gr savanyú uborka, 400 gr csiperkegomba (sampinyon) 2dl, tejföl, 1dl fehérbor paradicsom püré, só, étolaj, mustár.

Jó étvágyat kívánunk.

szerk.

F E C S K E T O L L

UNOKÁMNAK

Valami történik világodban.
A valóság szemtelenkedik veled álmodban,
vagy az álom kápráztató fényjátéka vakít el a valóságban?
Tied a gyermeki mesék birodalma.
Jéghegyek hátán csúszkálva érhetsz el Tündérországba.

Valami történik világodban.
Szereplő vagy egy nagy játékban,
játékszer a bűvölet hálójában?
Kezedben a megoldás kapujának kulcsa.
Egy gyermek állhatatos vágya a jéghegyet is megmássza.
Lépj nyerőn e világba!

Bácsi (Vajda) Sára

KÖNYÖRTELEN FAJ

Sokszor csak egy piciny kérdés,
mely halkán bennem fürkészk,
piciny kérdés, hatalmas talány,
melytől csak mélyül a sötét magány.
Oly sokszor felteszem e kérdést,
de a válasz nem talál rám soha.
Kétely gyötör!
Én is ilyen vagyok?
Vagyok ami vagyok,
fajom nem tagadhatom.
Bár szeretném tagadni,
mindent letagadni,
eltitkolni, elfutni,
tagadni, tagadni.
Tagadni a sok rosszat,
a sok bűnt és ocsmány dolgot.
Szeretném remélni,
hogy a jó dolgok elsöprik a rosszat.
A végelszámolásnál a mérleg
majd a javunkra billen?
Talán megkönyörül,
talán megbocsájt,
talán feledi a sok rosszat
és megkíméli az embert az isten.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak

Nacsa Ferenc augusztus 12, 80 évében
Id. Harangozó Andrásné szül. Sós Erzsébet, augusztus 16, 91 évében
Ivanović Milorad (Dućo) augusztus 28, 55 évében
Rápóti Gizella szül. Gál Gizella augusztus 30, 69 évében

Újszülöttek

Eljmi Krasnići és Tijana Krasnići kislányuk **Amina**
Predrag Čotar és Andreja Čotar kislányuk **Anja**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szukola Béla, Sztás Angéla, Tóth János, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2011. szeptember.

СРП – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) –. Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. –. Illusz.: 30 cm

Meseéno.

ISSN 2217-3706

COBISS SR-ID 201634567

**A bácsfeketehegyi „Advance Agrifood” d.o.o.
külföldi vállalat, Marsal Titó 64-es számú
(valamikori mašinska), amelynek szakterülete
a mezőgazdasági termelés és kereskedelem,
együttműködést kínál a mezőgazdasági termelőkkel
a következő kategóriákban:**

- 2011-es kukorica felvásárlása (kedvező árak, kifizetés azonnal)
- 2011-es szója felvásárlása (kedvező árak, kifizetés azonnal)
 - magbúza eladása (kompenzáció lehetősége)
 - műtrágya eladása (kompenzáció lehetősége)
- mezőgazdasági gépek eladása (kompenzáció lehetősége)
- szolgáltatás a mezőgazdasági termelésben (kompenzáció lehetősége)

